

вѣсто изъ Евтимия Зигадена и отъ другите писатели. Така на примѣръ, въ него са проповѣда дуалистическия принципъ на богомилите, които сж признавале, че свѣтътъ е билъ сжздаденъ отъ Сатаната, — или отъ Сатанаила, както той са е наричалъ по мнѣнието на богомилите до своето падение, — като получилъ отъ бога власть за седемъ деня. Латинската книга ни разказва, че като сжздалъ видимата природа, Сатаната направиль отъ пжреть човѣческото тѣло и казалъ на ангельтъ отъ третѣото небе да влѣзе въ него; послѣ направиль женско тѣло и рѣкаль да влѣзе въ него ангельтъ отъ второто небе. Той ги научиль по-послѣ какъ да направатъ плотски грѣхъ (*et praesepit opus carnale facere in corporibus luteis, etc.*). Въ други русски предания за Адама сжществуватъ така сжщо слѣди отъ подобно понятие за историята на творението: бѣсътъ така сжщо са явява при самото начало на творенията и стрѣми са да покаже своето участие въ това дѣло, — но отъ цѣлото богомилско представление сж уцѣлѣле тука само перушинки и вариации. Преданието е сжхранило и понятието на албигойската книга за пжрвиятъ грѣхъ, който е билъ извршенъ отъ нашите прародители: у богомилите митическото предположение за това, че дявольтъ е сжединиль Адама и Ева съ брачни свжрзки, е било явна поддржка и обяснение на отрицанието, съ което са е дѣйствовало противъ бракътъ, а това отрицание е сжставляло единъ отъ найсжщественните пункти на тѣхното учение. Козма пресвитеръ говори за богомилите, че по тѣхното мнѣние „того (на дявольтъ) повѣленіе — жены по-